

РЕШЕНИЕ

№ 649

гр. Пловдив, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана Ив. Изева

Членове: Радостина Анг. Стефанова
Светлана Анг. Станева

при участието на секретаря Петя Ф. Цонкова
като разгледа докладваното от Радостина Анг. Стефанова Въззивно гражданско дело № 20225300500973 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК във вр. с чл. 17 във вр. с чл.2 и чл.5 от ЗЗДН.

Образувано е по жалба на А. Б. М., ЕГН *****, в лично качество и като законен представител на детето си М. М. М., ЕГН *****, представлявани от адв. М.Х. против Решение № 694/04.03.2022г. на Районен съд –Пловдив, I гр.с., по гр.д.№ 14820/2021г., с което е отхвърлена молбата ѝ против М. И. М., ЕГН *****, за защита срещу упражнено на 18.09.2021г. срещу А. Б. М., ЕГН *****, в лично качество и като законен представител на детето си М. М. М., ЕГН ***** домашно насилие; както и е осъдена да заплати по сметка на Пловдивския районен съд държавна такса в размер на 25 лева, на основание чл. 11, ал. 3 от ЗЗДН. Моли да бъде отменено изцяло като неправилно и вместо това да се постанови друго, с което да се отхвърли подадената молба.

Въззиваемата страна М. И. М., ЕГН *****, не депозира писмен отговор, но в открито съдебно заседание, чрез пълномощника адв.К.Г., взима становище, че жалбата е неоснователна.

Пловдивският окръжен съд – V възз. гр. с., след преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата и събраните доказателства по делото във връзка с доводите на страните, прие за установено следното:

Пред Районен съд – Пловдив от А. Б. М., в лично качество и като законен представител на детето си М. М. М., против М. М. М., е заведена молба по чл.12 и сл. от ЗЗДН, с която посочва, че с ответника са сключили граждански брак на 02.06.2016г., като имат едно дете – М., родено през 2018 година. Бракът им не потръгнал, ответникът често я тормозил словесно, а през лятото на 2021 година упражнил и физическо насилие. Излага се, че на 18.09.2021г. сутринта, в дома на страните, възникнал конфликт между молителката и М., с какви маратонки да бъде обуто детето М., който бил провокиран от ответника. Започнали викове, обиди и провокации от страна на ответника към молителката, след което търпението на М. преляло и тя решила да напусне квартирата, за да отиде две седмици в дома на нейната майка, за да преосмисли занапред отношенията с нейния съпруг. Това нейно решение ядосало още повече съпруга ѝ, който взел детето със себе си, за да се разходят. През това време молителката събрала своя багаж и този на детето. След връщането му в квартирата, след като видял струпания багаж и майката на молителката, която била извикана от дъщеря си за подкрепа, се разкрещял с пълно гърло с думите: „Като искаш да се тръгваш, взимай си багажа, детето от тук няма да излезе, искаш да го отвлечеш.“ Заплашил ги с полиция, извикал брат му, който също бил полицай. В 14.00 часа, след като брат на ответника и майката на молителката си тръгнали от жилището, М. започнала да приспива детето, а през това време ответникът се опитал да я опипва, пряко волята ѝ, като след нейната реакция взел връзката с ключове от апартамент на майка ѝ, върнал се в стаята, където бил багажът на жена му и детето, и започнал да го разопакова, да креши, а след това почнал да прави клип с телефона си, тогава А. се опитала да избути телефона му, за да спре да снима. В същия момент той грабнал телефона ѝ и го поставил в боксерките с, подканяйки я с позигравателен тон да си го вземе. А. се опитала да си прибере телефона, но тогава М. започнал да я блъска, в същия момент детето започнало да плаче и се приближило към тях, но ответникът го блъснал в стената, като продължил да блъска и жена си, да я обижда, че е жалка и истерична. През цялото овреме детето плачело и питало баща си, защо блъска мама. Твърди се, че малко по-късно А. и нейния син напуснали квартирата и пристигнали в дома на майка ѝ, след което по-късно с полиция отишла в къщата на съпруга си и успяла да вземе приготвения багаж. Посочва се, че изпитва страх от ответника, от честите му избухвания и липса на контрол върху поведението

Представена е декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, като в нея се

съдържат твърдения за упражнено на 18.09.2021г. домашно насилие, изразяващо се в блъскане и бутане на молителката със сила, обиди към молителката, блъскане на детето в стената. му, от това какви ще бъдат последиците върху детето.

Ответникът не е депозирал писмен отговор, но в открито съдебно заседание лично и чрез пълномощник адв.К.Г. е взето становище за неоснователност на молбата.

В хода на производството са разпитани един свидетел за ищците /св.Е. И., майка на молителката/ и един свидетел за ответника /св.И. П. - И., кума на двете страни/. Приет е и Социален доклад. По делото е представен лист за преглед от 19.09.2021г. на М.М., с диагноза повърхностна травма на други части на главата. В анамнезата е записано, че по данни на майката бащата е блъснал детето в стената, в резултат на което то си ударило главата.

Представен е социален доклад, в който не са отчетени негативни тенденции относно детето, като е отчетена привързаността му и към двамата му родители, като е засегната и влошената комуникация между тях и липсата на каквато и да е интимност между двама съпрузи, довело до предприемане на действия за развод от страна на молителката.

Изслушани са в открито съдебно заседание на 19.01.2022г. два звукозаписа от 18.09.2021г., направени от ответника в периода, за който са изложените твърдения за насилие, като тяхното съдържание не е оспорено от молителите.

Районният съд, за да остави без уважение молбата излага основни съображения, че законодателят е улеснил доказването на акта на домашно насилие посредством прилагането на декларация по чл.9 ал.3 от ЗЗДН, тъй като в по-голяма част от случаите на такова насилие, с оглед обстоятелствата, при които се извършва, е невъзможно или значително затруднено доказването да се осъществи с доказателствените средства, предвидени в ГПК. В конкретния случай обаче, по делото са налице и други писмени, гласни и веществени доказателства. Събрани са гласни доказателствени средства, посредством разпита на две групи свидетели – тези на молителите както и на ответника. При изслушването на записите съдът не констатира актове или прояви на физическо, психическо и емоционално насилие от ответника спрямо майката и детето. Отделно, записите от 18.09.2021г., опровергават твърденията на молителите за осъществено насилие от ответника спрямо тях.

Районният съд аргументира също, че обвързващата доказателствена сила на декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН е задължителна за съда само ако няма други доказателства, които да я оборват, тъй като по съществува си тя представлява частен документ. Наложено е правен извод, че ответникът е провел необходимото насрещно доказване и е опровергал изложеното в декларацията на молителката, а от своя страна не е проведено

нужното главно и пълно доказване на твърденията в молбата от ищцовата страна.

Окръжен съд - Пловдив, в настоящия съдебен състав, намира, че жалбата е неоснователна.

Разпоредбата на чл.5 ал.1 от ЗЗДН предвижда общо 6 групи мерки за защита от домашно насилие, съответно чл.2 ал.1 дефинира принципното понятие домашно насилие – всеки акт на психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личната свобода и на личните права, извършено спрямо лице, което се намира в родствена връзка. В конкретния случай, от събраните доказателства не се налага правен извод за осъществен конкретен състав на „домашно насилие“ по см. на чл.2 от ЗЗДН. По-скоро, тези описани очевидни неразбирателства между молителката и ответника и взаимна непоносимост като характерни и начин на изразяване и комуникация, биха били относими към производство за прекратяване на брака, сключен между страните.

Пред въззивната инстанция от страна на жалбоподателите, в подкрепа на възраженията с жалбата, бе приложено Удостоверение, изд. на 28.04.2022г., от което е видно, че е била образувана в РП - **** прокурорска преписка, изпратена по компетентност на ОП - **** по жалба на А. Б. М. за извършено престъпление по чл.319а и сл. от НК, но това наказателно производство не е приключило с влязъл в сила съдебен акт, поради което и същото не може да бъде преценявано откъм доказателствена стойност

Обжалваното решение се явява законосъобразно и подлежи на потвърждаване.

Разноски.

Въззиваемата страна не претендира разноски, а и няма данни да са направени такива.

По мотивите, Пловдивският окръжен съд - V възз.гр.с.

РЕШИ:

Потвърждава Решение № 694/04.03.2022г. на Районен съд – Пловдив, I гр.с., по гр.д.№ 14820/2021г.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____